

godehavende. Ofte er det jo sådan, at hvis et anpartsselskab går konkurs, sætter det en dominoeffekt i gang ned igennem andre erhvervsvirksomheder, som har penge til gode, osv., og vi er faktisk mere interesserede i at fastholde omsætningen og arbejdspladserne i den private sektor. Derfor har vi også her det synspunkt, at det offentlige ikke skal have nogen særstilling.

Det er jo klart, at man også er nødt til at gøre sig nogle betragtninger over forrentningen af denne acontobetaling, og derfor har vi med nogen interesse læst bemærkningerne til lovforslaget, og dér kan vi så læse følgende – og jeg citerer, for det er faktisk overordentlig underholdende:

»Hvis indkomstskatten overstiger acontobetalingerne, skal der betales restskat. Ved betaling af restskat betales der et tillæg på 11,75 pct. Hvis indkomstskatten er mindre end acontobetalingerne, skal det overskydende beløb udbetales. Der ydes en godtgørelse på 7 pct. af det overskydende beløb.

Det ikkefradragsberettigede restskattetillæg på 11,75 pct. svarer på årsbasis til en rente på ca. 8,8 pct. og omregnet til en førskatrente ca. 13,3 pct. p.a. ved en skatteprocent på 34. Selskaber, der kan låne til en lavere rente end 13,3 pct. p.a., vil derfor have en økonomisk fordel ved at gå ind i acontoordningen. Med det nuværende renteniveau vil mange selskaber med fordel kunne benytte ordningen.«

Lige præcis det sidste er jo i virkeligheden det, der understreger, at den slags beregninger er rent volapyk. Tocifrede procentberegninger af beskatning og konsekvenserne af rente og førskatrente og beskatningen af disse er absurde, og derfor bør man i dansk lovgivning undlade at have sådanne bestemmelser.

Al den stund renteniveauet jo meget hurtigt kan ændre sig ganske betydeligt, er det uhenigtsmæssigt, at man fra det offentliges side benytter sig af tocifrede procentberegninger. Mange virksomheder kan på den konto risikere at komme ganske gevaldigt i klemme, fordi renten i løbet af et år kan ændre sig meget.

Som det er fremgået, har vi altså en række betænkeligheder ved dette forslag. Men vi har den umiddelbare indstilling til det, at hvis det foregående lovforslag fra erhvervsministeren bliver vedtaget med de forbedringer, vi har stillet i udsigt, vil det også være logisk, at dette lovforslag bliver vedtaget.

Derfor vil vores endelige stillingtagen til dette lovforslag afvente, hvordan erhvervsministerens forslag ender med at komme til at se ud.

Frank Aaen (EL):

Dette lovforslag om at mindske risikoen for uerholdelige fordringer kan vi bestemt støtte. Vi vil endda gå så vidt, at hvis skatteministeren foreslog, at flere selskaber end dem, det nu gælder for, nemlig nye anpartsselskaber med under 200.000 kr. i anpartskapital, også skulle ind under ordningen, ville vi også støtte det.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at det jo i virkeligheden ikke er det største problem for staten ved små selskaber. De største tab kommer jo i forbindelse med, at der ikke bliver indbetalt indeholdt a-skat, og at der ikke bliver indbetalt indeholdt moms.

Derfor så vi altså meget gerne, at det var muligt at komme igennem med det forslag, jeg nævnte tidligere, nemlig at der indføres samtidig på den måde, at indeholdt a-skat indbetales samtidig med, at man udbetaler a-indkomsten. Det ville være til stor fordel for statsfinanserne og i højere grad løse det problem, som ellers rigtigt nok påpeges i dette lovforslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Umiddelbart virker det jo som et tilforladeligt forslag, som er en følge af det lovforslag, vi diskuterede tidligere. Ikke desto mindre skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti har nogle vanskeligheder med forslaget, bl.a. at det ikke endnu har været muligt klart at få godtgjort nødvendigheden af det.

Jeg har i et par omgange spurgt erhvervsministeren, men er blevet henvist til skatteministeren med hensyn til spørgsmålet om udviklingen af gælden til det offentlige for disse selskabers vedkommende. For baggrunden for diskussionen om at hæve anpartskapitalen for anpartsselskaber fra de 80.000 kr. til 200.000 kr. var jo bl.a., at selskaberne havde for stor gæld til det offentlige. Men mig bekendt er det fremgået af den debat, der har været, at gælden er blevet nedbragt markant, så en stor del af grundlaget for den diskussion, der var i sin tid, er bortfaldet.

Og jeg mener, at en stor del af den diskussion også gør sig gældende i relation til dette lovforslag, og derfor vil vi afvente vores endelige stillingtagen til forslaget, til de oplysninger og de tal, som vi har bedt om, og som jeg nu beder skatteministeren om at meddele os enten her i dag eller under udvalgsbehandlingen, er kommet på bordet, så vi kan se, om der reelt efter vores vurdering er brug for dette forslag eller det mere er principielt eller ideologisk, at man ønsker at indføre en obligatorisk acontoskatte-